УДК 005.8:332.1
DOI: https://doi.org/10.32782/2708-0366/2026.30.5

Вольська О.М.
доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування,
Херсонський національний технічний університет
ORCID: https//orcid.org/0000-0001-5047-4579
Жосан Г.В.
кандидат економічних наук, доцент,
завідувачка кафедри менеджменту, маркетингу та інформаційних технологій
Херсонський державний аграрно-економічний університет
(м. Херсон / м. Кропивницький)
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3577-6701

Volska Olena
Kherson National Technical University
Zhosan Hanna
Kherson State Agrarian and Economic University
(Kherson / Kropyvnytskyi)

ПРОЄКТНИЙ ПІДХІД У РЕІНТЕГРАЦІЙНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ВІДНОВЛЕННЯ

PROJECT-BASED APPROACH TO TERRITORIAL REINTEGRATION MANAGEMENT IN THE CONTEXT OF RECOVERY

У статті досліджено особливості реінтеграційного менеджменту територій у контексті повоєнного відновлення України. Обґрунтовано необхідність розмежування процесів відбудови, відновлення та реінтеграції територій. Визначено роль територіальних громад у плануванні відновлення та формуванні портфеля проєктів з урахуванням змін демографічного, економічного та просторового характеру. Проаналізовано сучасні підходи до управління публічними інвестиціями та можливості їх використання у процесах реінтеграції. Запропоновано поняття «реінтеграційна цінність проєкту», що характеризує його значущість для подолання ключових проблем території та створення умов для реалізації інших заходів відновлення. Обґрунтовано доцільність використання цього критерію при формуванні та пріоритизації проєктного портфеля громади.

Ключові слова: *реінтеграційний менеджмент, територіальна громада, відновлення територій, проєктна діяльність, публічні інвестиції, портфель проєктів, реінтеграційна цінність проєкту.*

The article examines the specific features of territorial reintegration management in the context of Ukraine's post-war recovery. It is argued that the reconstruction of damaged infrastructure alone cannot ensure the restoration of the viability of territories affected by hostilities. In this regard, a distinction is made between reconstruction, recovery and territorial reintegration. Reintegration is considered as a broader management process aimed not at mechanically reproducing the pre-war state of a territory but at creating conditions for its sustainable functioning and further development, taking into account demographic changes, population migration, business relocation, changes in transport flows, security conditions and the available potential of territorial communities. Particular attention is paid to the changing role of territorial communities in recovery planning. The current reform of public investment management in Ukraine creates institutional prerequisites for strengthening the project-

© Вольська О.М., Жосан Г.В., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

based approach at the local level, including the development, assessment, prioritisation and consolidation of investment initiatives into project portfolios. At the same time, it is substantiated that the established criteria for assessing public investment projects should be supplemented when applied to territories requiring reintegration. The selection of projects should take into account not only their readiness for implementation, sectoral affiliation, compliance with strategic documents and financial feasibility, but also their contribution to overcoming the constraints that have the greatest impact on the future viability of a particular territory. The article proposes the concept of the "reintegration value of a project". It is defined as the significance of a project for overcoming the key constraints on territorial development and its capacity to create conditions for the implementation of other recovery initiatives. It is emphasised that the reintegration value of a project is not necessarily determined by the amount of investment or the scale of the reconstructed facility. Some projects may have a relatively limited direct effect but play a crucial role in restoring connections between different elements of the territorial system and increasing the effectiveness of other investments. It is substantiated that the reintegration value should be used as an additional criterion in the formation and prioritisation of community project portfolios rather than as a substitute for the existing public investment assessment procedures. This approach makes it possible to assess individual projects in relation to the overall recovery objectives of a territory and to determine their place within an interconnected portfolio of public investments. The proposed approach strengthens the link between strategic recovery priorities, project activities and the actual needs of territorial communities.

Keywords: *reintegration management, territorial community, territorial recovery, project activities, public investment, project portfolio, reintegration value of a project.*

Постановка проблеми. Повномасштабна збройна агресія проти України зумовила масштабні територіальні, економічні, соціальні, демографічні та інфраструктурні втрати, наслідки яких формують принципово нові виклики для системи публічного управління. За актуальною спільною оцінкою Кабінету Міністрів України, Світового банку, Європейської Комісії та ООН, станом на 31 грудня 2025 року потреби України у відновленні та реконструкції протягом наступного десятиліття оцінюються майже у 588 млрд дол. США, а прямі збитки перевищили 195 млрд дол. США. Найбільшого ураження зазнали житловий фонд, транспортна та енергетична інфраструктура, при цьому значна частина втрат концентрується у прифронтових регіонах [1].

Масштабність завданих втрат актуалізує необхідність пошуку нових підходів до управління територіями, орієнтованих не лише на відбудову зруйнованих об'єктів, а й на відновлення їх соціально-економічної життєздатності, інституційної спроможності та людського потенціалу. У цьому контексті принципового значення набуває розмежування категорій «відновлення території» та «реінтеграція території». У чинному законодавстві України відновлення регіонів і територій визначається як комплекс організаційних, фінансових та інших заходів, спрямованих, зокрема, на прискорене відновлення критичної та соціальної інфраструктури, житлових і громадських об'єктів до стану, який створює можливості для повернення внутрішньо переміщених осіб і біженців та забезпечення діяльності суб'єктів господарювання. Законодавством також передбачено виділення територій відновлення як окремого функціонального типу територій [2].

Зазначений підхід переважно відображає відновлювальний аспект державної політики та не повною мірою розкриває складність процесів повернення постраждалих територій до повноцінного соціального, економічного та інституційного функціонування. Відбудований об'єкт інфраструктури сам по собі ще не свідчить про відновлення життєздатності громади. Наявність відремонтованої школи не гарантує повернення сімей із дітьми, відновлення дороги автоматично не створює економічної активності, а реконструкція адміністративної будівлі не означає відновлення інституційної спроможності органу місцевого самоврядування. Саме тому доцільним є розгляд процесів відновлення у більш широкому контексті, а саме через категорію реінтеграції територій, яка передбачає не повернення до довоєнного стану, а формування

умов для повноцінного включення території до соціально-економічного, інституційного, управлінського та просторового середовища держави.

Особливе місце у цьому процесі належить територіальним громадам. Досвід децентралізації засвідчив значення місцевого рівня управління для забезпечення стійкості територій, а міжнародні дослідження відновлення України наголошують на необхідності посилення спроможності регіональних та місцевих органів влади самостійно розробляти і реалізовувати проєкти відновлення, здійснювати їх моніторинг та пов'язувати короткострокову реконструкцію з довгостроковим місцевим розвитком [3]. При цьому сама територіальна громада володіє найбільш наближеним до населення рівнем інформації щодо реальних потреб території, стану локальної інфраструктури, людського потенціалу, місцевого бізнесу, соціальних проблем та ресурсних можливостей. Це створює підстави для зміни ролі громади в системі відновлення від об'єкта державної підтримки до активного суб'єкта формування та реалізації політики реінтеграції.

Одним із найбільш перспективних інструментів забезпечення такої суб'єктності є проєктна діяльність. Чинна нормативна модель відновлення вже передбачає включення до планів відновлення окремих заходів, проєктів регіонального розвитку та проєктів місцевого розвитку територіальних громад, а порядок розроблення відповідних планів встановлений Кабінетом Міністрів України [4]. Проте наукового осмислення потребує перехід від використання окремих проєктів відбудови до формування цілісного проєктного механізму реінтеграції територій, у межах якого кожний проєкт має бути пов'язаний із конкретною стратегічною ціллю відновлення та створювати вимірюваний реінтеграційний ефект.

Отже, актуальним науковим завданням є теоретичне обґрунтування місця проєктної діяльності в системі реінтеграційного менеджменту, визначення ролі територіальних громад у формуванні портфеля проєктів відновлення та розроблення механізму оцінювання їх впливу на соціально-економічну й інституційну реінтеграцію території.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика відновлення та реінтеграції територій України в умовах воєнних і повоєнних трансформацій останніми роками набула особливої актуальності як у науковому дискурсі, так і в аналітичних дослідженнях міжнародних організацій. Сучасне розуміння відновлення поступово виходить за межі фізичної реконструкції зруйнованої інфраструктури та охоплює питання відновлення економічної активності, використання людського потенціалу, покращення якості надання публічних послуг, підвищення соціальної згуртованості, інституційної спроможності органів влади та забезпечення стійкості територіальних громад.

Особливого значення набуває територіально орієнтований підхід до відновлення, відповідно до якого управлінські рішення мають враховувати специфіку конкретних територій, масштаби завданої шкоди, наявний ресурсний потенціал та спроможність місцевих інституцій. У дослідженнях OECD наголошується, що результати децентралізації та реформи регіонального розвитку сформували важливе інституційне підґрунтя для участі регіонів і територіальних громад у процесах реконструкції та відновлення України. При цьому одним із важливих завдань визначається подальше зміцнення спроможності субнаціональних органів влади розробляти та реалізовувати проєкти відновлення, здійснювати моніторинг їх виконання та поєднувати короткострокові потреби реконструкції з довгостроковими цілями регіонального і місцевого розвитку [3].

Важливий розвиток зазначеного підходу простежується у концепції Портфель відновлення на основі територіальних особливостей, яка застосовується Програмою розвитку Організації Об'єднаних Націй в Україні. Її принциповою особливістю є перенесення акценту від реалізації ізольованих заходів відбудови до комплексного відновлення конкретної території. Зазначений підхід поєднує чотири взаємопов'язані складові: реконструкції територій, повернення населення, стійкості та реформ.

А головне Портфель передбачає здійснення відновлення на тому рівні, де безпосередньо приймаються рішення, тобто на рівні громад. При цьому пріоритети місцевого розвитку мають бути узгодженими з національними, а участь громади розглядається як невід'ємна складова процесу відновлення [5].

Зазначений підхід дозволяє розглядати територіальну громаду не лише як об'єкт державної та міжнародної підтримки, а як безпосереднього суб'єкта управління відновленням. Показовим у цьому контексті є продовження у 2026–2028 рр. програми ЄС за відновлення, у межах якої одним із ключових напрямів визначено посилення спроможності місцевих органів влади самостійно очолювати процеси реконструкції, повернення населення, забезпечення стійкості та реалізації реформ [6]. При цьому відновлення пов'язується з розвитком людського капіталу, місцевої економіки, соціальних і медичних послуг та соціальної згуртованості.

При аналізи сучасних наукових досліджень проблематики даної статті варто зазначити думки науковців щодо процесу повоєнного відновлення територій. Вагомий внесок у дослідження зазначеної проблематики здійснюють українські науковці: І.В. Заблодська, Ю.С. Рогозян та О.О. Хандій. Вони акцентують увагу на необхідності оцінювання не лише безпосередніх результатів відбудови, а й соціально-економічних результатів розвитку територій відновлення. Авторами запропоновано методичний підхід до такого оцінювання та сформовано систему показників, що характеризують економічні й соціальні результати відновлення територіальних громад. На прикладі громад Донецької області показано, що навіть за умов воєнного стану території характеризуються різною здатністю до відновлення власного соціально-економічного потенціалу [7].

Важливими для дослідження реінтеграційного менеджменту є також напрацювання українських учених щодо відновлення деокупованих територій. У дослідженні Н.М. Лисяк та О. І. Карий пропонується розглядати їх розвиток як багатовимірний процес, що охоплює просторові, економічні, соціальні, часові та управлінські детермінанти. Серед пріоритетів відновлення визначаються систематизація даних про стан територій, підвищення їх стійкості та безпеки, розвиток територіального співробітництва, активізація проєктної діяльності, оновлення містобудівної документації та стимулювання місцевої економічної активності [8]. Зазначений підхід підтверджує доцільність розгляду реінтеграції не як сукупності окремих відновлювальних заходів, а як комплексного керованого процесу трансформації території.

Безпосередньо з проєктною складовою нашого дослідження корелюють результати Л. Некрасової та В. Бутковської, які досліджують вплив грантових програм на розвиток територіальних громад в умовах війни та відновлення [9]. Автори розглядають грантові проєкти як інструмент вирішення соціальних проблем громад та досягнення соціального ефекту, що підтверджує необхідність включення проєктної діяльності до системи інструментів управління територіальним відновленням. Соціальний аспект відновлення територіальних громад розкривають Т. Заяць та Г. Краєвська, які обґрунтовують значення міжсекторального співробітництва для адаптації громад до складних соціально-економічних умов воєнного періоду та прискорення відновлювальних процесів [10]. Такий підхід є важливим для реінтеграційного менеджменту, оскільки передбачає залучення до відновлення не лише органів публічної влади, а й бізнесу, громадянського суспільства та інших локальних суб'єктів.

У межах цього дослідження реінтеграційний менеджмент розглядається як управлінська діяльність, спрямована на відновлення здатності території повноцінно функціонувати у соціально-економічному, інституційному та просторовому середовищі держави. На відміну від управління відбудовою, його результатом є не відновлений об'єкт, а відновлення взаємозв'язків і функцій території, необхідних для її подальшого розвитку. Отже, незважаючи на значний науковий і практичний інтерес до проблем відновлення України, залишається потреба у формуванні цілісного теоретичного під-

ходу до реінтеграційного менеджменту територій та визначенні проєктної діяльності як одного з його ключових механізмів. Саме цей аспект становить предмет подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування місця проєктної діяльності в системі реінтеграційного менеджменту територій, визначення ролі територіальних громад у формуванні портфеля проєктів та розроблення підходу до врахування реінтеграційної цінності проєктів при визначенні пріоритетів відновлення.

Виклад основного матеріалу. Сучасний етап відновлення України характеризується поступовою зміною управлінської логіки роботи з проєктами розвитку територій. Якщо на початкових етапах повномасштабної війни першочерговим завданням було оперативне реагування на руйнування та забезпечення критичних потреб населення, то накопичення значної кількості відновлювальних ініціатив поставило інше питання, яке полягає у їх стратегічної обґрунтованості, пріоритизації та відповідності реальним перспективам розвитку конкретної території. Ця зміна отримала інституційне оформлення в реформі управління публічними інвестиціями. Запровадження цієї реформи змінює усталену практику підготовки та фінансування окремих, недостатньо пов'язаних між собою проєктів. Планування інвестицій, підготовка й оцінювання проєктних пропозицій, їх пріоритизація, фінансування, реалізація та подальший моніторинг розглядаються як послідовні складові єдиного управлінського циклу. У червні 2026 р. Кабінет Міністрів України схвалив Концепцію розбудови Єдиної цифрової екосистеми управління публічними інвестиціями та план її реалізації на 2026–2028 рр [11]. Передбачається інтеграція наявних інформаційних систем у єдине середовище, яке супроводжуватиме весь інвестиційний цикл.

Для дослідження реінтеграційного менеджменту ця реформа має принципове значення. Проєкт перестає бути самостійною одиницею залучення фінансування і набуває статусу інструменту реалізації стратегічних цілей території. Чинна модель публічного інвестиційного менеджменту передбачає формування на місцевому рівні інвестиційних рад, проведення секторального та експертного оцінювання проєктів, створення секторальних портфелів та Єдиного проєктного портфеля громади. До останнього можуть потрапити проєкти, які пройшли оцінювання і пріоритизацію та відповідають стратегічним документам [12].

Масштаб переходу вже дозволяє говорити не про експериментальну практику, а про інституціоналізацію портфельного управління на місцевому рівні. За підсумками 2025 р. до DREAM було внесено 840 середньострокових планів пріоритетних публічних інвестицій громад; 672 громади перейшли до експертного оцінювання та формування єдиних проєктних портфелів [13]. У 2026 р. формування та функціонування єдиних проєктних портфелів на місцевому рівні стало складовою системи планування та реалізації публічних інвестицій, на основі якої громади визначають пріоритетні проєкти та приймають рішення щодо їх подальшої реалізації [14].

Отже, сучасний підхід до управління відновленням передбачає послідовне узгодження стратегічних цілей територіального розвитку з проєктними рішеннями та можливостями їх ресурсного забезпечення.. Для реінтеграційного менеджменту це особливо важливо, оскільки обмеженість ресурсів не дозволяє ототожнювати потребу громади з автоматичною доцільністю її фінансування. Необхідним стає визначення того, які інвестиції здатні не лише ліквідувати наслідки руйнувань, а й відновити функції, без яких територія втрачає перспективу сталого соціально-економічного розвитку.

У цьому контексті потребує уточнення сама логіка пріоритизації проєктів. Вона має враховувати щонайменше три групи параметрів: критичність проблеми для функціонування громади; здатність проєкту створювати довгостроковий територіальний ефект; взаємозалежність проєкту з іншими інвестиціями портфеля. Останній параметр має особливе значення. Відновлення житлового фонду без доступу до освіти, меди-

цини, транспорту та зайнятості не створює достатніх умов для сталого повернення населення. Аналогічно реконструкція виробничої інфраструктури матиме обмежений ефект за відсутності трудових ресурсів, логістики та енергетичного забезпечення. Отже, результат відновлення визначається не просто сумою реалізованих проєктів, а характером зв'язків між ними. Саме тут, на наш погляд, проходить межа між традиційним проєктним управлінням та проєктним механізмом реінтеграційного менеджменту. Традиційне проєктне управління зосереджується переважно на результатах реалізації конкретного проєкту, дотриманні визначених строків, бюджету та встановлених вимог до якості. У межах реінтеграційного менеджменту оцінювання має ширший характер і передбачає визначення того, наскільки реалізовані проєкти вплинули на відновлення та подальший розвиток території. Відповідно, планування відновлення має ґрунтуватися на комплексному розгляді взаємопов'язаних інвестиційних проєктів з урахуванням стратегічних пріоритетів і перспектив розвитку громади.

Портфель проєктів реінтеграції не повинен орієнтуватися на механічне відтворення довоєнної структури території. Демографічні втрати, тривала міграція населення, релокація підприємств, зміна транспортних потоків та безпекових умов істотно впливають на потреби громад і перспективи їх розвитку. За таких обставин відновлення окремих об'єктів у довоєнному форматі може виявитися економічно невиправданим або не відповідати фактичним потребам населення. Тому при плануванні публічних інвестицій необхідно виходити не лише з масштабів руйнувань, а й з того, якою має бути територія після відновлення та які передумови для цього необхідно створити. Це змінює підхід до відбору проєктів. Їх відповідність стратегічним документам, ступінь готовності та обґрунтованість витрат залишаються необхідними умовами включення до портфеля, однак для територій, що потребують реінтеграції, цього недостатньо. Важливо встановити, наскільки конкретний проєкт впливає на усунення обмежень, які перешкоджають нормальному функціонуванню громади, та чи створює його реалізація передумови для інших відновлювальних заходів.

При цьому вартість проєкту або масштаб відбудованого об'єкта не завжди відображають його значення для території. Відновлення транспортного сполучення, наприклад, може одночасно забезпечити доступ населення до послуг, розширити можливості працевлаштування, відновити господарські зв'язки та підвищити інвестиційну привабливість громади. У такому разі результат одного проєкту виходить за межі вирішення локальної інфраструктурної проблеми і впливає на можливості реалізації інших заходів. Для врахування такого впливу при формуванні портфеля пропонується використовувати поняття «реінтеграційна цінність проєкту». Під нею розуміється значущість проєкту для подолання ключових обмежень розвитку території та його здатність створювати умови для реалізації інших проєктів і відновлювальних заходів. Йдеться, таким чином, не про ще один показник ефективності інвестицій, а про додаткову характеристику, яка дозволяє визначити місце конкретного проєкту в процесі реінтеграції території.

Врахування реінтеграційної цінності не потребує заміни чинних процедур оцінювання та пріоритизації публічних інвестицій. Її доцільно використовувати як додатковий критерій при формуванні портфелів громад, насамперед у випадках, коли за обмежених ресурсів необхідно визначити черговість реалізації декількох суспільно значущих проєктів. Це дає можливість враховувати не лише характеристики кожного проєкту окремо, а й очікуваний вплив його реалізації на інші складові відновлення території. Реінтеграційна цінність проєкту не є сталою характеристикою і не може визначатися однаково для різних територій. Проєкт, критично важливий для однієї громади, за інших демографічних, економічних чи просторових умов може мати другорядне значення. Тому його оцінювання доцільно пов'язувати насамперед із тими проблемами, подолання яких визначає можливість подальшого функціонування конкретної громади.

Для цього пропонується оцінювати проєкт за трьома характеристиками: значущістю проблеми, на вирішення якої він спрямований; впливом очікуваного результату

на відновлення громади; залежністю інших запланованих заходів від його реалізації. Поєднання цих характеристик дозволяє відрізнити проєкти, що вирішують локальне завдання, від тих, реалізація яких має системне значення для території.

Перша характеристика відображає критичність проблеми. Йдеться про те, наскільки її невирішеність обмежує можливість нормального функціонування громади. При цьому пріоритетність не повинна автоматично визначатися масштабом фізичних руйнувань. Значно важливішими можуть виявитися наслідки втрати певного об'єкта або функції для населення та місцевої економіки. Такий підхід дозволяє уникнути ситуації, коли першочерговість відновлення фактично визначається вартістю завданої шкоди. Друга характеристика стосується очікуваних змін після реалізації проєкту. Оцінюється не сам факт створення або відновлення об'єкта, а те, які можливості він повертає громаді. Це принципово відрізняє реінтеграційну цінність від показників виконання проєкту. Дотримання строків, бюджету та технічних вимог характеризує якість управління інвестицією, проте не свідчить про її значення для подальшого розвитку території. Третя характеристика пов'язана з місцем проєкту серед інших ініціатив громади. Частина проєктів має передумовний характер: без їх реалізації інші інвестиції втрачають ефективність або взагалі не можуть бути здійснені. Саме такі зв'язки особливо важливі при формуванні портфеля. Вони дозволяють визначити проєкти, які створюють найбільший системний ефект, навіть якщо їх власні кількісні результати є порівняно невеликими.

На цьому етапі доцільно утриматися від встановлення універсальних вагових коефіцієнтів. Їх значення залежатиме від типу території, характеру втрат і визначених громадою пріоритетів. Для деокупованої громади та громади, що прийняла значну кількість внутрішньо переміщених осіб, співвідношення критеріїв об'єктивно буде різним. Тому ваги можуть встановлюватися під час формування портфеля на основі експертного оцінювання із залученням представників органу місцевого самоврядування, профільних фахівців та інших заінтересованих сторін. Практичне застосування запропонованого підходу можливе на етапі пріоритизації проєктів, які вже відповідають установленим вимогам до публічних інвестицій. За однакового або близького рівня їх готовності перевагу доцільно надавати тим проєктам, які усувають критичні обмеження та водночас створюють умови для реалізації інших складових портфеля. У такий спосіб реінтеграційну цінність доцільно враховувати як додатковий критерій при визначенні черговості реалізації публічних інвестиційних проєктів.

Висновки. Проведене дослідження показало, що поширення портфельного підходу в управлінні публічними інвестиціями створює організаційні передумови для більш системного планування відновлення на рівні територіальних громад. При цьому специфіка реінтеграції потребує врахування не лише встановлених вимог до підготовки та пріоритизації інвестиційних проєктів, а й їх значення для подолання обмежень подальшого розвитку конкретної території. Для цього запропоновано використовувати реінтеграційну цінність проєкту як додатковий критерій формування портфеля громади. Її оцінювання пов'язано з трьома характеристиками: критичністю проблеми, на вирішення якої спрямований проєкт; впливом очікуваного результату на відновлення громади; залежністю інших запланованих заходів від його реалізації. Це дозволяє враховувати не тільки безпосередній результат інвестиції, а й її значення для реалізації інших складових відновлення. Запропонований підхід може застосовуватися при визначенні черговості реалізації проєктів, які вже пройшли встановлені процедури оцінювання та відповідають вимогам до публічних інвестицій. Подальшого опрацювання потребують система показників реінтеграційної цінності, шкала їх оцінювання та апробація підходу на матеріалах територіальних громад з різними умовами і масштабами втрат.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на розроблення методичного забезпечення оцінювання реінтеграційної цінності проєктів та апробацію запропонованого

підходу на прикладі територіальних громад, які відрізняються за масштабами воєнних втрат, ресурсними можливостями та умовами відновлення.

Конфлікт інтересів: Вольська О.М. та Жосан Г.В. є членами редакційної колегії журналу. Для забезпечення незалежності редакційного процесу рукопис розглядався редактором, який не мав конфлікту інтересів з авторами. Автори не брали участі у відборі рецензентів, процесі рецензування та прийнятті рішення щодо публікації статті. Рукопис пройшов стандартну процедуру подвійного сліпого рецензування.

Список використаних джерел:

1. Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment Released URL: https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій. Закон України URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2389-20#Text

3. Turning to regions and local governments to rebuild Ukraine URL: https://www.oecd.org/en/publications/turning-to-regions-and-local-governments-to-rebuild-ukraine_9510f490-en.html

4. Про затвердження порядків з питань відновлення та розвитку регіонів і територіальних громад. Постанова КМУ URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-2023-%D0%BF#Text

5. ПРООН разом із партнерами оголошує грант на розробку проєктних пропозицій щодо посилення ролі громадських організацій за напрямом регіонального відновлення URL: https://www.undp.org/uk/ukraine/news/proon-razom-iz-partneramy-oholoshuye-hrant-na-rozrobku-proyektnykh-propozytsiy-shchodo-posylennya-roli-hromadskykh-orhanizatsiy-za

6. EU and UNDP officially launch EUR 50 million EU4Recovery Phase II partnership for Ukraine URL: https://www.undp.org/ukraine/press-releases/eu-and-undp-officially-launch-eur-50-million-eu4recovery-phase-2-partnership-ukraine

7. Заблодська І. В., Рогозян Ю. С., Хандій О. О. Методичний патерн з оцінювання економічних та соціальних результатів розбудови територій відновлення (на прикладі територіальних громад Донецького регіону). *Регіональна економіка*. 2024. №1 (111). С. 5–15. DOI: https://doi.org/10.36818/1562-0905-2024-1-1

8. Лисяк Н. М., Карий О. І. Процеси трансформації та моделі просторового розвитку деокупованих територій. *Регіональна економіка*. 2025. №2 (116). С. 5–18. DOI: https://doi.org/10.36818/1562-0905-2025-2-1

9. Некрасова, Л., Бутковська, В. Вплив грантових програм підтримки вразливих груп населення на розвиток територіальних громад. *Економіка та суспільство*, 2024. № 62. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-102

10. Заяць Т. А., Краєвська Г. О. Міжсекторальна співпраця в контексті соціального розвитку територіальних громад України. *Демографія та соціальна економіка*. 2024. № 1 (55). С. 59–77. DOI: 10.15407/dse2024.01.059

11. Єдиний проектний портфель публічних інвестицій. URL: https://mof.gov.ua/uk/unified_portfolio_of_public_investment_projects_list_of_priority_public_investment_projects-749

12. PIM Reform: Answers to Frequently Asked Questions from Communities. URL: https://dream.gov.ua/casestudies/PIM_FAQs

13. Реформа публічних інвестицій у 2025 році: нові стандарти ефективності та прозорості. Кабінет Міністрів України. URL: https://www.kmu.gov.ua/news/reforma-publichnykh-investytsii-u-2025-rotsi-novi-standarty-efektyvnosti-ta-prozorosti

14. World Bank, Government of Ukraine, European Union, United Nations. Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025. Washington, DC: World Bank, 2026. URL: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2026-02/P514499-22f93f3a-4278-42bc-b907-db9553d12069.pdf

References:

1. World Bank. (2026). Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment Released. Available at: https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released

2. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo zasad derzhavnoi rehionalnoi polityky ta polityky vidnovlennia rehioniv i terytorii [On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Regarding the Principles of State Regional Policy and the Policy of Recovery of Regions and Territories]: Zakon Ukrainy vid 09.07.2022 № 2389-IX. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2389-20#Text (in Ukrainian)

3. OECD. (2022). Turning to Regions and Local Governments to Rebuild Ukraine. OECD Policy Responses on the Impacts of the War in Ukraine. OECD Publishing, Paris. Available at: https://doi.org/10.1787/9510f490-en

4. Pro zatverdzhennia poriadkiv z pytan vidnovlennia ta rozvytku rehioniv i terytorialnykh hromad [On Approval of Procedures for the Recovery and Development of Regions and Territorial Communities]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18.07.2023 № 731. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-2023-%D0%BF#Text (in Ukrainian)

5. PROON razom iz partneramy oholoshuie hrant na rozrobku proiektnykh propozytsii shchodo posylennia roli hromadskykh orhanizatsii za napriamom rehionalnoho vidnovlennia [UNDP Together with Partners Announces a Grant for the Development of Project Proposals to Strengthen the Role of Civil Society Organizations in Regional Recovery]. (2026). UNDP Ukraine. Available at: https://www.undp.org/uk/ukraine/news/proon-razom-iz-partneramy-oholoshuye-hrant-na-rozrobku-proyektnykh-propozytsiy-shchodo-posylennya-roli-hromadskykh-orhanizatsiy-za (in Ukrainian)

6. UNDP. (2026). EU and UNDP Officially Launch EUR 50 Million EU4Recovery Phase II Partnership for Ukraine. Available at: https://www.undp.org/ukraine/press-releases/eu-and-undp-officially-launch-eur-50-million-eu4recovery-phase-2-partnership-ukraine

7. Zablodska I.V., Rohozian Yu.S., Khandii O.O. (2024) Metodychnyi patern z otsiniuvannia ekonomichnykh ta sotsialnykh rezultativ rozbudovy terytorii vidnovlennia (na prykladi terytorialnykh hromad Donetskoho rehionu) [Methodological Pattern for Assessing the Economic and Social Results of the Development of Recovery Territories (on the Example of Territorial Communities of the Donetsk Region)]. *Rehionalna ekonomika*. № 1 (111). S. 5–15. DOI: https://doi.org/10.36818/1562-0905-2024-1-1 (in Ukrainian)

8. Lysiak N.M., Karyi O.I. (2025) Protsesy transformatsii ta modeli prostorovoho rozvytku deokupovanykh terytorii [Transformation Processes and Models of Spatial Development of De-occupied Territories]. *Rehionalna ekonomika*. № 2 (116). S. 5–18. DOI: https://doi.org/10.36818/1562-0905-2025-2-1 (in Ukrainian)

9. Nekrasova L., Butkovska V. (2024) Vplyv hrantovykh prohram pidtrymky vrazlyvykh hrup naselennia na rozvytok terytorialnykh hromad [Impact of Grant Programmes Supporting Vulnerable Population Groups on the Development of Territorial Communities]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 62. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-102 (in Ukrainian)

10. Zaiats T.A., Kraievska H.O. (2024) Mizhsektoralna spivpratsia v konteksti sotsialnoho rozvytku terytorialnykh hromad Ukrainy [Intersectoral Cooperation in the Context of Social Development of Territorial Communities of Ukraine]. *Demohrafiia ta sotsialna ekonomika*. № 1 (55). S. 59–77. DOI: https://doi.org/10.15407/dse2024.01.059 (in Ukrainian)

11. Iedynyi proektnyi portfel publichnykh investytsii [Unified Project Portfolio of Public Investments]. Available at: https://mof.gov.ua/uk/unified_portfolio_of_public_investment_projects_list_of_priority_public_investment_projects-749 (in Ukrainian)

12. PIM Reform: Answers to Frequently Asked Questions from Communities. Available at: https://dream.gov.ua/casestudies/PIM_FAQs

13. Reforma publichnykh investytsii u 2025 rotsi: novi standarty efektyvnosti ta prozorosti [Public Investment Reform in 2025: New Standards of Efficiency and Transparency]. Available at: https://www.kmu.gov.ua/news/reforma-publichnykh-investytsii-u-2025-rotsi-novi-standarty-efektyvnosti-ta-prozorosti (in Ukrainian)

14. World Bank, Government of Ukraine, European Union, United Nations. (2026). Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 – December 2025. Washington, DC: World Bank. Available at: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2026-02/P514499-22f93f3a-4278-42bc-b907-db9553d12069.pdf

Дата надходження статті: 12.09.2026
Дата прийняття статті до публікації: 14.10.2026
Дата публікації статті: 27.11.2026